

NEWS

Peč, zaslon in prva vrsta

Kako je mojstrica pekarstva svoje kredne table poslala v pokoj.

5. avgust 2026, Tobias Engl

Marlene Bauer vodi pekarno v tretji generaciji in do nedavnega so nad njenim pultom visele iste kredne table kot v časih njenega deda. Lepe table. Zavita pisava, vsako jutro na novo popisana. Težava je bila le v tem, da tisto, kar je pisalo, redko dolgo držalo.

Če je bil zrnati kruh ob devetih razprodan, je vseeno ostal na vrhu table in stranke so spraševale po njem, dokler ni kdo segel po gobici. Opoldanski prigrizki so se pojavili šele, ko se je katera od prodajalk spomnila, da jih zapiše. Nekateri dni trgovina svojih najboljših kosov ni prodala, ker preprosto nihče ni vedel, da obstajajo.

Preobrat je prišel neopazno, s tremi zasloni nad pultom. Marlene je bila, po pravici povedano, skeptična. Skrbelo jo je, da bo trgovina videti kot hitra restavracija na avtocestnem križu. Ni bila. Table so videti kot vedno, ista zavita pisava, le da se zdaj spreminjajo same.

Danes se ponudba preklaplja sama. Zjutraj zajtrk, od enajstih topli pult, popoldne pecivo, vse ob pravem času, ne da bi kdo kaj brisal. Če zrnatega kruha zmanjka, izgine s table, ko ScreenWay zaslon poveže z blagajno. Česar ni več, ne piše več zgoraj. In mandljev rogljiček, ki se je prej izgubil v košari, zdaj opoldne teče kot slika po velikem zaslonu. Marlene pravi, da ga proda dvakrat toliko.

Medtem zasloni visijo tudi v drugi poslovalnici na tržnem trgu. Marlene oba ureja s tablice v pisarni nad pekarno. Akcija, enkrat nastavljena, teče na obeh krajih. Prej se je vozila sama, s kupom plastificiranih tablic na sovoznikovem sedežu.

Kredne table je obdržala. Ena zdaj visi v kavarniškem kotu, z mislijo dneva, napisano na roko, ker naj nekatere stvari take ostanejo. Vse drugo opravi zaslon. In prva vrsta zjutraj, pravi Marlene, gre odtlej hitreje skozi, ker nihče več ne sprašuje po nečem, kar je že zdavnaj prišlo iz peči in spet pošlo.